

அத்தியாயம் - 39 & 50

பாபாவின் ஸமஸ்கிருத ஞானம்

கீதையின் ஒரு சுலோகத்திற்கு பாபாவின் பொருள் விளக்கம் - சமாதி மந்திர கட்டுதல்

இந்த அத்தியாயம் (39) பகவத் கீதையின் ஒரு செய்யுளுக்கு பாபாவின் விளக்கத்தை அளிக்கிறது. பாபாவுக்கு வடமொழி தெரியாது என்றும், பொருள் விளக்கம் நானாஸாஹேப் சாந்தோர்காரினுடையது என்றும், சிலர் ஆட்சேபித்ததால், ஹேமாட்பந்த் அந்த ஆட்சேபத்தை மறுத்து வாதாடி வேறொரு அத்தியாயம் எழுதினார். (No. 50) ஐம்பதாம் அத்தியாயமும் இதே உட்கிடைப் பொருளை விவரிப்பதால் அதுவும் இந்த அத்தியாயத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

முன்னுரை

மஹா சமாதி எய்தும்வரை ஸ்ரீஸாயி வாழ்ந்து நடமாடிய சீர்டியும் துவாரகாமாயியும் நற்பேற்றுக்குரியவைகள். யாருக்காக அவர் அத்தனை தூரம் வந்தாரோ. எவருடைய நன்றிக் கடனுக்கு தம்மை உரியவராக்கிக் கொண்டாரோ அத்தகைய சீர்டி மக்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். முதலில் சீர்டி ஒரு குக்கிராமம்தான். ஆனால் அவர்தம் தொடர்பின் காரணமாக பெரும் முக்கியத்துவத்தை எய்திற்று. ஒரு தீர்த்தமாகவும், புனிதப் பயணத்துக்குரிய ஒரு புண்ணிய கேஷத்திரமாகவும் ஆனது. சீர்டியின் பெண்மணிகளும் அதே அளவு ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்கள் அவர்பால் அவர்கள் கொண்டிருந்த முழுமனதான சிதையாத நம்பிக்கையும் நற்பேற்றுக்குரியது. அவர்கள் குளிக்கும் போதும், சோளத்தை அரைக்கும்போதும், பொடி செய்யும் போதும், மற்ற இல்லற தர்மங்களைச் செய்யும் போதும், பாபாவின் புகழைப்

பாடினார்கள். அவர்களின் அன்பு நற்பேற்றுக்குரியது. ஏனெனில், கேட்போரின், பாடுவோரின் மனங்களின் கொந்தளிப்பை அகற்றி சாந்தப்படுத்தியது. இனிமையான பாடல்களை அவர்கள் பாடினார்கள்.

பாபாவின் பொருள் விளக்கம்

பாபாவுக்கு வடமொழி தெரியும் என்பதை ஒருவரும் நம்பவில்லை. ஒருநாள் நானாஸாஹேப் சாந்தோர்களுக்குக் கீதையின் ஒரு செய்யுளுக்கு, ஒரு சிறந்த பொருள் விளக்கம் அளித்து அனைவரையும் அதிசயத்தில் ஆழ்த்தினார். இதைப்பற்றிய சுருக்கமான விவரம் திரு. B.V. தேவ் என்னும் ஓய்வுபெற்ற மம்லத்தாரால் எழுதப்பட்டு, "ஸ்ரீ ஸாயி லீலா" பத்திரிக்கையில், Vol. IV "ஸ்புத விஷயா" பக்கம் 563-ல் மராத்தியில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. சகோதரர் B.V. நரசிம்மசுவாமி எழுதிய இருநூல்களான "ஸாயிபாபாவின் சாஸனாமருதத் திருமொழிகளிலும்" (பக்கம் 61) "The Wondrous Saint Sai Baba" (பக்கம் 36)விலும் இதைப்பற்றிச் சிறு தகவல் வருகின்றது. திரு. தேவ் இதைப்பற்றி 27-9-1936 தேதியுள்ள தமது ஆங்கில வாக்குமூலத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது மேற்குறித்த சுவாமி எழுதிய "பக்தர்களின் அனுபவங்கள் III" பக்கம் 66-லும் பதிப்பிக்கப்பட்ட இருக்கிறது. இப்பொருள் குறித்து நானாஸாஹேப்பிடமிருந்தே திரு. தேவ் நேரடித் தகவல் பெற்றாராதலால் அவருடைய கூற்றையே கீழே அளிக்கிறோம்.

நானாஸாஹேப் சாந்தோர்கர் வேதாந்தத்தில் ஒரு சிறந்த மாணவர். அவர் கீதையை விளக்கங்களுடன் பயின்று இருக்கிறார். அவைகள் எல்லாவற்றையும் பற்றி தாம் மிகவும் கற்று சிறந்த அறிவாளியெனக் கர்வமடைந்தார். இவைகளைப் பற்றியோ, வடமொழியைப் பற்றியோ, பாபாவுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று, கற்பனை செய்து கொண்டார். எனவே, ஒருநாள் பாபா குட்டை அம்பலப்படுத்தினார். இந்நாட்கள் பாபாவிடம் கூட்டம் திரளத் தொடங்குவதற்கு முன்பாகும். அப்போது அத்தகைய அடியவர்களிடம் பாபா தனியாக உரையாடல் நிகழ்த்துவதுண்டு. நானா அவருடையில் பாபாவின் கால்களைப் பிடித்துவிட்டுக் கொண்டு எதையோ முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

பாபா : நானா, உனக்குள்ளேயே என்ன முணுமுணுத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?

நானா : வடமொழியிலிருந்து ஒரு சுலோகத்தை நான் ஒப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

பாபா : என்ன சுலோகம்?

நானா : பகவத் கீதையிலிருந்து

பாபா : அதைப் பலமாகக் கூறு

நானா : பின்னர் பகவத் கீதையில் IV-34வது சுலோகத்தை பின்வருமாறு ஒப்பித்தார்.

"தத்வித்தி ப்ரணிபாதேன பரிப்ரச்னேன ஸேவ்யா!"

உபதேக்ஷயந்தி தே ஞானம் ஞானினஸ்தத்வதர்சின:!!"★

பாபா : நானா அது உனக்குப் புரிகிறதா?

நானா : ஆம்

பாபா : அப்படியானால் என்னிடம் கூறு

நானா : சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தும், குருவிடம் கேட்டும், பணிவிடை செய்தும், இந்த ஞானம் என்பது என்ன என்பதை அறிவாயாக. அப்போது உண்மை ஞானத்தின் ஸத்பொருளை (பிரம்மத்தை) எய்திய அந்த ஞானிகள் ஞானத்தின் உபதேசத்தை உனக்கு நல்குவார்கள் என்பது அதன் பொருள்.

பாபா : செய்யுள் முழுவதுக்குமான இத்தகைய திரள் கருத்து எனக்கு தேவையில்லை. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் அதன் இலக்கணவேகம், பொருள் இவற்றை எனக்குச் சொல்லு. பின்னர் நானா அதை பதம்பதமாக விவரித்தார்.

பாபா : வெறுமனே சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் மட்டும் செய்தால் போதுமா?

நானா : ப்ரணிபாத என்று சொல்லுக்கு 'சாஷ்டாங்க வணக்கம்' என்னும் பொருள் தவிர வேறு எப்பொருளும் எனக்குத் தெரியாது.

பாபா : பரிப்ரச்னா என்றால் என்ன?

நானா : கேள்வி கேட்டல்

★ तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ।

उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनि : ॥

பாபா : ப்ரச்னா என்றால் என்ன பொருள்?

நானா : அதுவே (கேட்டல்)

பாபா : பரிப்ரச்னாவைப் போல் ப்ரச்னாவும் அதே பொருளை உணர்த்தினால் வியாஸர் ஏன் பரி என்னும் அடைமொழியை முன்னால் சேர்த்தார்? வியாஸர் பைத்தியமாய் இருந்தாரா?

நானா : பரிப்ரச்னாவுக்கு அதைத்தவிர வேறெந்த பொருளும் எனக்குத் தெரியாது.

பாபா : "சேவா" அது எத்தகைய சேவையைக் குறிக்கிறது?

நானா : நாங்கள் எப்போதும் செய்து கொண்டிருக்கும் அதையே தான்.

பாபா : அத்தகைய சேவை செய்தால் போதுமா?

நானா : "சேவை" என்ற சொல் அதைத்தவிர வேறு என்ன குறிக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது.

பாபா : அடுத்த வாக்கியத்தில் 'உபதேக்ஷயந்தி தே ஞானம்' என்பதில் ஞானம் என்ற சொல்லுக்கு வேறெந்த சொல்லையாவது போட்டு அதை அங்ஙனம் படிக்க முடியுமா?

நானா : ஆம்.

பாபா : என்ன சொல்?

நானா : அஞ்ஞானம்.

பாபா : இந்தச் சொல்லைப் போட்டு (ஞானத்துக்கு பதில்) செய்யுளிலிருந்து ஏதாவது ஒரு பொருள் உணரப்படுகிறதா?

நானா : சங்கர பாஷ்யம் அத்தகைய பொருள் தரும். அமைப்பு எதையும் தரவில்லை.

பாபா : அவர் தராததைப் பற்றி லட்சியம் செய்யாதே. 'அஞ்ஞானம்' என்ற சொல் இன்னும் சிறந்த பொருளை உணர்த்துமென்றால், அதை உபயோகிப்பதற்குத் தடை ஏதும் உண்டா?

நானா : அஞ்ஞானம் என்பதை அதில் வைத்து பொருளை உணர்வது எவ்வாறு என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

பாபா : கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனை ஞானிகளையும் தத்துவதரிசிகளையும் நாடி அணுகி அவர்களுக்குச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தையும், தத்வ விசாரணைகளையும், சேவையையும் ஏன்

செய்யச் சொல்கிறார்? கிருஷ்ணர் தாமே ஒரு தத்துவ தரிசியும் உண்மையில் ஞானரூபமேயல்லவா?

நானா : ஆம், அங்ஙனமேயானால், அவர் அர்ஜுன்னிடம் ஞானிகளை நாடி அணுகுமாறு ஏன் குறிப்பிட்டார் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை?

பாபா : இதை நீ புரிந்துகொள்ளவில்லையா?

நானா செருக்குக் குலைவுற்றார். கர்வம் அழிக்கப்பட்டது. பின்னர் பாபா விவரிக்க ஆரம்பித்தார்.

(1) ஞானிகளின் முன்னால் வெறுமனே சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரிப்பது மட்டும் போதாது. நாம் சத்குருவிடம் சர்வாஸ்வ சரணாகதியடைய (பரிபூர்ண சமர்ப்பணம்) வேண்டும்.

(2) கேள்வி கேட்டல் மட்டும் போதாது. ஒழுங்கற்ற முறையிலும் குருவைச் சிக்கலில் மாட்டிவிடும் வகையிலும் கேட்டு விடைகளிலுள்ள பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டலிலும் அல்லது பயனற்ற ஆர்வத்துடனும் கேட்கப்படக்கூடாது. அது காரிய மனப்பான்மையுடன் ஆன்மீக முன்னேற்றம் அல்லது மோட்சத்தை அடையும் நோக்கமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

(3) சேவை என்பது ஏதோ ஒரு பணி செய்வது அல்ல. தான் செய்ய அல்லது செய்ய மறுக்க உரிமையுள்ளவன் என்பது போன்ற உணர்வுகளைத் தன்னுள் இருத்திக் கொண்டு செய்வது சேவையன்று. உடலின் அதிபதி தான் அல்ல என்றும் உடல் குருவுக்கே அர்ப்பணமானது என்றும் அவருக்குச் சேவை செய்வதற்காக மட்டுமே உளதாய் இருக்கிறது என்றும் உணர வேண்டும். இதன்படி நடந்தால் முந்தைய சுலோகத்தில் குறிப்பிட்ட ஞானம் என்ன என்பதைச் சத்குரு உணர்த்துவார்.

குரு அஞ்ஞானத்தைப் போதிக்கிறார் என்று கூறுவதன் பொருள் நானாவுக்கு விளங்கவில்லை.

பாபா : எங்ஙனம் ஞானோபதேசம் செயற்படுத்தப் படுகிறது? அறியாமையை அழிப்பதே ஞானம். கீதை 18-66வது சுலோகத்துக்கு ஞானேகவரியின் விளக்கச் செய்யும் 1396ல் கூறப்படுவதாவது : "ஓ அர்ஜுனா, அறியாமையை அகற்றுவது இத்தகையது. அதாவது கனவும், தூக்கமும் மறைந்துவிடுமானால் நீ உன்னுடையவனே. அது அங்ஙனமே". மற்றும் கீதை V-16க்கு விளக்கச் செய்யுள் 83

மீண்டும் கூறுமிடத்து சீடனும் ஸத்குருவைப் போலவே உண்மையில் ஞானத்தின் பண்புருவமானவன். மனப்பான்மை, மேலான உணர்வு, மிகச்சிறந்த அமானுஷ்ய சத்துவநிலை, ஒப்பற்ற செயலாற்றல், ஐச்வர்ய யோகம், (தெய்வீக சக்திகள்) இவைகளிலேயே சீடனுக்கும் குருவுக்குமுள்ள வேறுபாடு நிலவுகிறது. குரு நிர்குணமானவர், ஸச்சிதானந்தமயமானவர். உண்மையிலேயே மனித வார்க்கத்தை உயர்த்தி உலகை உய்விப்பதற்கே அவர் மானுட உருவம் எடுக்கிறார். ஆனால் அதன் பொருட்டாக அவரது உண்மையான நிர்குணத்தன்மை எள்ளளவும் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அவர்தம் வியாபகம் (அல்லது உளதாயிருக்கும் உண்மை) தெய்வீக சக்தி, ஞானம், முதலியன குறைவதில்லை. உண்மையில் சீடனும் அதே ஸ்வரூபத்தில்தான் இருக்கிறான். கணக்கற்ற பிறப்பு, இறப்புகளுடைய முன்வினைகளின் விளைவானது அறியாமை என்னும் ரூபத்தில் அவன் பார்வையினின்று தான் சுத்த சைதன்யன் என்பதை அறியவிடாமல்

पश्यद्वाङ्मयश्रुत्वात्मजद्वयः पञ्चदशपञ्चश्रीन्द्रहाद्वयः ॥ ३ ॥ (लब्. ५-२३)

மறைக்கிறது. (பகவத் கீதை V-15)** இங்ஙனம் மேலே கூறப்பட்டவிதமாக அவன் "நான் ஜீவன்" தான் ஒரு தாழ்வான பரிதாபமான ஜீவன் என்று எண்ணுகிறான். அறியாமையாகிய இவ்வேர்களை குரு கிள்ளியெறிந்து அவனுக்கு உபதேசம் அல்லது அறிவுரை அளிக்க வேண்டும். "தாழ்வான ஈனமான எல்லையற்ற பிறவிகளை எடுத்து பல முடிவில்லாத பிறப்புகளினால் திக்பிரமை அடைந்துள்ள சீடனுக்கு குரு நூற்றுக்கணக்கான பிறப்புகளில் "நீ கடவுள், நீ வலிவுள்ளவன், நீ செல்வமுள்ளவன்". என்று உபதேசித்து அறிவுறுத்துகிறார். பின்னர் தானே உண்மையில் கடவுள் என்பதை சிறிதளவு உணர்கிறான். சீடன் உழன்று கொண்டிருப்பதான மாயைத் தோற்றமானது யாதெனின் தானே உடலென்றும் தானே ஜீவன் என்றும் (அஹங்காரம்) பரமாத்மாவாகிய கடவுளும் உலகமும் தன்னிடமிருந்து வேறுபட்டவைகள் என்பதுமாகும். இது கணக்கற்ற முற்பிறவி களில் அவன் மரபுரிமையாகப் பெற்ற பிழையானதொரு கருத்தாகும். அந்த மாயையின் அடிப்படை யிலான செயல்களால் மகிழ்ச்சியையும் துயரங்களையும், இரண்டும் கலந்தும் அனுபவிக்கிறான். இம்மாயையை, இப்பிழையை, இந்த அறியாமையின் வேரை அகற்றுவதற்கு அவன் விசாரணை செய்யத் துவங்க வேண்டும். எங்ஙனம் இந்த அறியாமை உண்டாகிறது? அது எங்கு உள்ளது? இதை அவனுக்கு உணர்த்துவதுதான் குரு உபதேசம்.

அஞ்ஞானம் என்பது கீழ்க்கண்டவையே.

- (1) நான் ஒரு ஜீவன் (ஐந்து)
- (2) உடம்பே ஆத்மா (நானே உடல்)
- (3) கடவுள், உலகம், ஜீவன் இவை எல்லாம் வேறானவை.
- (4) நான் கடவுளல்ல
- (5) உடல், ஆத்மா அன்று என்பதை அறியாமல் இருத்தல்
- (6) கடவுள், உலகம், ஜீவன் இவைகள் எல்லாம் ஒன்று என்பதை அறியாமல் இருத்தல்

இப்பிழைகளெல்லாம் அவனது கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டாலன்றி ஜீவன், உலகம், உடம்பு இவைகளெல்லாம்

என்ன? அவைகள் எங்ஙனம் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடானவைகளா, அல்லது அனைத்தும் ஒன்றேதானா என்பதை சீடன் அறிந்து கொள்ள முடியாது. இவைகளை அவனுக்குப் போதித்து, அவனது அறியாமையை அழித்தலே, இந்த ஞானம். அஞ்ஞானம் இவைகளின் போதனைகளாகும். ஞானமூர்த்தியாகிய ஜீவனுக்கு ஏன் இந்த ஞானம் போதிக்கப்படவேண்டும்? உபதேசம் என்பது அவரது தவறைச் சுட்டிக்காட்டி அறியாமையை அழிக்கவேயாகும்.

பாபா தொடர்ந்தார் (1) 'ப்ரணிபாத' என்பது சரணாகதி. (2) உடலால், உள்ளத்தால், செல்வங்களுடன் சரணாகதியடைய வேண்டும். (3) ஏன் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை வேறு ஞானிகளைக் கேட்கும்படி கூறுகிறார்? நல்ல பக்தன் யாவற்றையும் வாஸுதேவன் எனக் கொள்கிறான். (பகவத்கீதை VII-9 எந்த குருவும் அடியவருக்குக் கிருஷ்ணனாகிறார்.) குரு, சீடனை வாஸுதேவனாக நினைக்கிறார். இவர்கள் இருவரையும் கிருஷ்ணர் தம்முடைய பிராணனும், ஆத்மனுமாகக் கொள்கிறார். (பகவத்கீதை 7-18 இதற்கு ஞானதேவரின் விளக்கம்) அத்தகைய பக்தர்களும், குருவும் இருப்பதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அறிந்திருப்பதால் அவர்களின் பெருமை உயர்ந்து திகழுதற்பொருட்டும், அனைவரும் அறிதற்பொருட்டாகவும் அர்ஜுனனிடம் அவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறார்.

சமாதி மந்திர் கட்டுதல்

தாம் நிறைவேற்றி முடித்தற்பொருட்டாக ஆர்வம் கொண்ட விஷயங்கள் குறித்து பாபா பேசியதோ எவ்விதமான வெற்று ஆர்ப்பரிப்பு செய்ததோ கிடையாது. ஆனால் சூழ்நிலைகளையும், சுற்றுப்புறங்களையும் நிதானமாக நிச்சயமான பலன்கள் கிட்டுமாறு அவர் அவ்வளவு திறமையாக ஏற்பாடு செய்தது குறித்து மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர். இக்கருத்துக்கேற்ற நிகழ்ச்சி சமாதி மந்திரின் கட்டிட வேலையாகும். நாக்பூரைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற கோடீஸ்வரரான ஸ்ரீமான் பாபுஸாஹேப் புட்டி தனது குடும்பத்துடன் சீரடியில் வசித்து வந்தார். அங்கு தனக்குச் சொந்தமான கட்டிடம் ஒன்று வேண்டும் என்று அவர் மனதில் எண்ணம் ஒன்று எழுந்தது. இதற்கு சில நாட்களுக்குப் பிறகு தீக்ஷித்வாடாவில் தூங்கிக்

கொண்டிருக்கும்போது. அவர் ஒரு காட்சிகண்டார். பாபா அவர் கனவில் தோன்றி அவருக்கும் சொந்தமான வாடா ஒன்றை கோவிலுடன் கட்டும்படிப் பணித்தார். அங்குத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த சாமாவுக்கும் அதே மாதிரி காட்சி தோன்றியது. பாபுஸாஹேப் கண்விழித்த போது. சாமா அழுது கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். ஏன் என்று அவரைக் கேட்டார். அவர் பாபா தம் கனவில், தமதருகில் நெருங்கிவந்து "வாடாவைக் கோவிலுடன் கட்டுக. நான் உங்களுடைய ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்வேன்" எனத் தெளிவாக ஆணையிட்டார். பாபாவின் இனிமையும் அன்பும் பொருந்திய மொழிகளைக் கேட்டு நான் உணர்ச்சிவசப்பட்டேன். என் தொண்டை அடைத்தது. எனது கண்களில் நீர் பொங்கி வழிந்தது. நான் அழத் தொடங்கிவிட்டேன் என்றார். பாபுஸாஹேப் இருவரது கனவும் ஒத்திருந்ததைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார். பணமும், வசதியும் பொருந்திய அவர் அங்கு ஒரு வாடா கட்ட தீர்மானித்தார். மாதவ்ராவுடன் கூடி ஒரு திட்டம் தீட்டினார். காகாஸாஹேப் தீக்ஷித்தும், அதை ஆமோதித்தார். பாபாவின் முன்னர் அது சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது அவரும் அதை உடனே அங்கீகரித்தார். பின்னர் கட்டிடவேலை முறைப்படி ஆரம்பமானது. சாமாவின் மேற்பார்வையில் கீழ்த்தளம், உக்கிராண அறை, கிணறு முதலியன பூர்த்தியாயின. லெண்டிக்குப் போகும் போதும் வரும்போதும். பாபாவும் சில முன்னேற்றங்களுக்கு யோசனை தெரிவித்தார். தொடர்ந்து மேற்படி வேலைகள் பாபுஸாஹேப் ஜோக்(டு)கிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அது நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும்போது திறந்த முற்றம் அல்லது மேடை இருக்கவேண்டும் என்றும், நடுவில் ஸ்ரீமுரளிதரின் உருவம் (கண்ணன் குழலுடன்) பிரதிஷ்டை செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் பாபுஸாஹேப் புட்டிக்கு எண்ணம் உதித்தது. இவ்விஷயத்தைப் பாபாவிடம் சொல்லி பாபாவுடைய சம்மதத்தைப் பெறுவதற்கு அவர் சாமாவைக் கேட்டுக் கொண்டார். பாபா வாடாவைக் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கும்போது சாமா இதைப்பற்றி அவரிடம் கேட்டார். சாமா கூறியதைக் கேட்டு பாபா சம்மதித்து "கோயிலின் வேலை முடிந்ததும் நான் அங்கு தங்குவேன்" என்றார். பின்னர் வாடாவை உற்றுப்பார்த்து மேலும் தொடர்ந்தார். "வாடா

பூர்த்தியானதும் நாமே அதை உபயோகித்துக் கொள்ளலாம். நாம் அங்கு வாழ்வோம், நடப்போம். விளையாடுவோம். ஒருவரையொருவர் கட்டியனைத்து மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருப்போம். பின்னர் சாமா பாபாவிடம் வாடாவின் மத்திய மண்டபத்துக்கு அஸ்திவாரம் போட இது மங்களவேளையாயென்று கேட்டபோது பாபா சரியெனக் கூறினார். சாமா ஒரு தேங்காயை உடைத்து வேலையை ஆரம்பித்தார். உரிய சமயத்தில் வேலை முடிவடைந்து முரளிதரன் சிலை ஒன்றுக்கும் ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அது தயாராக முன்னே ஒரு புதிய நிகழ்ச்சி நேரலாயிற்று. பாபா மிகவும் கடுமையாக நோயுற்று இயற்கையெய்தும் தருணத்தில் இருந்தார். பாபா காலமானால் தமது வாடா பாபாவின் திருவடிகளால் புனிதப்படுத்தப்பட இயலாது போகும் என்றும் அவரது பணம் முழுவதும் (சுமார் ஒரு லட்ச ரூபாய்) வீணாக்கப்பட்டுவிட்டது என்றும் புட்டி நினைத்து மிகவும் வருத்தமும் மனச்சோர்வும் அடைந்தார். இயற்கை எய்துவதற்குச் சிறிது தருணத்துக்கு முன், "என்னை வாடாவில் வையுங்கள்" என்ற பாபாவின் மொழிகள் பாபுஸாஹேப்பை மட்டுமல்ல, மற்றெல்லோரையுமே தேற்றின. உரிய தருணத்தில் பாபாவின் புனிதமேனி, முரளிதருக்காகத் திட்டமிடப்பட்ட நடு கோயிலின் மீது வைக்கப்பட்டு பத்திரப்படுத்தப்பட்டது. பாபா தாமே முரளிதரனானார். வாடாவும் ஸாயிபாபாவின் சமாதிமந்திர் (கோவில்) ஆனது. அவரின் அற்புதமான வாழ்வு ஆழங்காண இயலாதது.

பாபுஸாஹேப் புட்டி ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர். அதிர்ஷ்டம் உள்ளவர். அவருடைய வாடாவில் பாபாவின் புனிதமான தூய உடம்பு சயனித்து இருக்கிறது.

ஸ்ரீ ஸாயியைப் பணிக் அனைவர்க்கும் சாந்தி நிலவட்டும்